

РЕШЕНИЕ

№ 5617

гр. София, 21.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 10.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Красимира Савова, като разгледа дело номер **6729** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл.178 от Административно-процесуалния Кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Н. Н., срещу ЗАПОВЕД №599/ 20.06.2012г. на председателя на Комисията за защита на потребителите (К.). С оспорвания административен акт, на основание чл.88, ал.1, т.2 във вр. с чл.71, ал.1 и ал.2 от Закона за защита на потребителите (З.), е наредено на жалбоподателя [фирма] да организира незабавно и ефективно изтегляне от пазара на комбинирани стълби, серия „Хоби”, със следните характеристики, описани в пиктограмата: MD-808/4x4, 4.72м., издържа 150 кг., EN 131, като стоки, опасни за здравето и безопасността на потребителите, по реда, условията и в сроковете, визирани в Наредбата за условията и реда за изтегляне от пазара, изземване от потребителите и унищожаване на опасни стоки и за реда за обезщетяване на потребителите в случаите на изземване на опасни стоки (Наредбата) и да отправи предупреждения към потребителите за рисковете, които стоката съдържа.

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорвания административен акт, като постановен в нарушение на процесуалния и материалния закон и при съществен порок във формата. Прави искане за отмяна на Заповед № 599/ 20.06.2012г. по съображенията, подробно изложени в жалбата.

Ответникът – председател на КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ (К. или Комисията), оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител и в писмено становище изх. №Ц-03-6092/05.12.2012г., поддържа, че жалбата е неоснователна и

моли съда да я остави без уважение. Подробни съображения за законосъобразност на оспорвания административен акт излага в писмени бележки по същество на спора. Не претендира за разности.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството е образувано по постъпил сигнал във връзка с който, на 26.03.2012г., длъжностни лица на К. са извършили проверка на обект – магазин „Техноевропа”, намиращ се в [населено място], [улица]. При проверката, осъществена в присъствие на управителя на дружеството, е констатирано наличие на 1 бр. стълба с характеристики, описани на прикрепената към нея пиктограма: MD-808/4x4, 4.72м., издържа 150 кг., EN 131. С Протокол за вземане на проби №1/26.03.2012г. наличната процесна стълба е била запечатана с печат на К. и оставена на отговорно пазене в търговския обект. Резултатите от проверката са обективирани в Констативен протокол (КП) №К-56350, подписан от управителя на [фирма]. На основание чл.192, т.5 З. търговецът е бил задължен, в определения в КП срок да представи в Комисията, документи удостоверяващи произхода и съответствието на стоката – предмет на проверката, с нормативно установените изисквания за безопасност.

На 04.04.2012г. управителят на дружеството е представил в К. писмени пояснения (именувани Уведомление с изх. №1) във вр. с извършената на 26.03.2012г. проверка в търговския обект, ведно със съответни писмени документи, подробно описани в Протокол за проверка на документи №29572. На 09.04.2012г. длъжностни лица на К. са приели от представител на [фирма] 1бр. стълба, оставена на отговорно пазене с КП №К-56350/26.03.2012г. В съставения за случая Приемо - предавателен протокол е отразено, че стоката се предава без трайно прикрепената пиктограма, в която са описани характеристиките на продукта.

Процесната стока – строителна стълба, е била възложена от К. за изпитване за съответствие с изискванията за безопасност на Лаборатория за изпитване на строителни продукти към Център за изпитване и европейска сертификация [населено място], резултатите от което са обективирани в Протокол за изпитване №1260439/17.04.2012г.

С Решение по Протокол №22/14.06.2012г. К. приема да бъде издадена Заповед за забрана пускането на пазара и организиране на незабавно и ефективно изтегляне от пазара на комбинирана стълба серия „Хоби” поради това, че е опасна за здравето и не е безопасна за потребителите.

На основание Решението на К. е издаден и оспорваният в настоящото производство административен акт.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК, който подлежи на съдебен контрол, съгласно изричната норма на чл.95 от Закона за защита на потребителите (З.).

Подадена е в преклузивния срок за оспорване, от активно легитимирано лице – адресат на акта.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на

оспорвания административен акт на всички основания за законосъобразност, съдът обосновава следните изводи:

Съгласно изричната разпоредба на чл. 82, ал.1, т.1 З. по отношение на нехранителните стоки и услуги компетентният административен орган, който осъществява контрол за безопасност е К.. Председателят на Комисията организира и ръководи дейността ѝ, представлява я в страната и в чужбина, издава индивидуални административни актове, наказателни постановления и налага принудителни административни мерки (чл.165, ал.4 З.). Процесната Заповед е издадена от председателя на К. в изпълнение на правомощието предоставено на Комисията по отношение безопасността на стоките, поради което съдът намира, че оспорваният административен акт е постановен от компетентния за това орган.

Заповедта е в предвидената от закона форма и при постановяването ѝ не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени по смисъла на чл.146, т.3 АПК и да мотивират нейната отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административно-производствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Актът е в съответствие с материалноправните норми и с целта на закона.

С изричната норма на чл.69, ал.1 З. е въведено задължение за Производителите на стоки и лицата, предоставящи услуги да предлагат на потребителите само безопасни стоки и услуги.

Понятията за безопасни, респективно опасни стоки и услуги са дефинирани в чл.70 и чл.71 З..

Съгласно ал.1 на чл.70, безопасна е всяка стока или услуга, която при нормални и разумно предвидими условия за употреба, включително продължителността на нейното използване, привеждането ѝ в експлоатация, инсталирането (монтирането) и поддръжката ѝ, не представлява риск за живота и здравето на потребителите или той е минимален и съвместим с употребата на стоката или услугата и е смятан като приемлив за осигуряване високо ниво на защита на потребителите, като се вземат предвид: характеристиките на стоката, включително нейният състав, опаковката, указанията за сглобяване, монтажът и поддръжката, както и други указания, дадени от производителя; характеристиките на услугата и указанията за ползване, дадени от лицето, предоставящо услугата; въздействието на стоката върху други стоки, когато може да се очаква съвместно използване на стоките; представянето на стоката или услугата, етикетирането на стоката, евентуалните предупреждения и указанията за употреба или за изваждане от употреба, както и всяко друго указание или информация за стоката или услугата, дадени от производителя или лицето, предоставящо услуга; рисковите групи потребители по отношение на използването на стоката или услугата, като деца, възрастни хора, бременни и кърмещи жени. По смисъла на чл.71, ал.1 стоката или услугата се смятат за безопасни, когато съответстват на нормативно установените изисквания за безопасност, на които трябва да отговаря, за да бъде пусната на пазара. В ал.2 и ал.3 на чл.71 е предвидено, че стоката или услугата се смята за безопасна по отношение на рисковете и групите рискове, обхванати от българските стандарти, въвеждащи хармонизирани европейски стандарти, справки за които са били публикувани от Европейската комисия в "Официален вестник" на Европейския съюз, а при липса на нормативни изисквания и стандарти съответствието на стоката или услугата с общите изисквания за безопасност се оценява, като се

вземат предвид: българските стандарти, въвеждащи европейски стандарти, различни от тези по ал.2; българските стандарти, които са разработени на национално ниво - при липса на стандарти по т.1; препоръките на Европейската комисия, съдържащи насоки за оценка на безопасността на стоките - при липса на стандарти по т.2; правилата за добра практика по отношение на безопасността на стоките или услугите, прилагани в съответния сектор - при липса на препоръки по т.3; актуалното състояние на науката и техниката - при липса на правила за добра практика по т.4; нормално предвидимите очаквания на потребителите за безопасност - когато не е възможно да се вземе предвид актуалното състояние на науката и техниката.

В процесния случай не се твърди и не са ангажирани доказателства по отношение на строителните стълби да са утвърдени нормативни изисквания за безопасност. Такива обаче са установени с Европейски стандарт EN 131-2:2010, който има статут на български стандарт по смисъла на чл.46 от Закона за националната стандартизация (ЗНСт.).

Вярно е, че съгласно чл.5, ал.1 ЗНСт. българските стандарти се прилагат доброволно. Няма забрана обаче, по силата на друга законова норма да бъде извършено препращане към българския държавен стандарт (пр. чл.71 З.). В този случай БДС се превръща в задължително правило на поведение по силата на препращащата правна норма.

В настоящия случай съдът приема за безспорно установено с извършената в административното производство техническа експертиза резултатите от която са обективирани в Протокол за изпитване №1260439/17.04.2012г., че процесната комбинирана стълба не отговаря на изискванията, установени в БДС EN 131-2:2010 за външна широчина и за устойчивост на натоварване и следователно не е безопасна по смисъла на чл.69 във вр. с чл.71 З..

Неоснователно е направеното в тази връзка възражение на жалбоподателя, че изпитването не е извършено в лаборатория, лицензирана именно за изпитване на строителни стълби, което компроментира изводите на техническата експертиза.

От Писмо изх. №21-058/Ф,Е,П от 28.03.2013г. на Изпълнителната агенция „Българска служба за акредитация“ (Агенцията), прието като доказателство по делото, се установява, че към 15.03.2012г. Агенцията не е акредитирала, съгласно EN ISO/IEC 17025, лаборатория за изпитване на територията на страната в обхват „стълби“. Предвид на това административният орган правилно е възложил изпитването на лаборатория, лицензирана по най-близкия за това стандарт EN ISO/IEC 17025:2006, за което обстоятелство по делото е приет и не е оспорен Сертификат за акредитация на [фирма], [населено място], валиден до 31.01.2014г.

В хода на съдебното производство жалбоподателят не е ангажирал относими доказателства които да оборят констатациите на административния орган, като съгласно изричната норма на чл.72 З. в негова тежест е извършването на дейностите по оценяване и удостоверяване на съответствието на стоките и услугите с нормативно установените изисквания за безопасност.

По изложените доводи съдът в решаващия си състав приема, че Заповед №599/20.06.2012г. е законосъобразен административен акт и като такъв не подлежи на отмяна.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представявано от управителя Н. Н., срещу ЗАПОВЕД №599/ 20.06.2012г. на председателя на Комисията за защита на потребителите.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния Административен Съд на РБългария в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Боряна Петкова